

Brobygging

Når forskning og klinikk skal gå hånd i hånd, trengs mange og tydelige sjangre.

TEKST

Ida K. Holth

Peder Kjøs

Bjørnar Olsen

PUBLISERT 4. september 2016

Psykologtidsskriftet har en todelt ambisjon som faglig formidlingskanal. Vi skal publisere originale forskningsartikler, og bidra til å knytte forskning og praksis sammen. Siden oppstarten i 1964 har tidsskriftet kontinuerlig tilpasset seg nye forventninger. Psykologtidsskriftet tok et viktig skritt i 1998, da vi begynte å fagfelleverdere vitenskapelige artikler. Siden 90-tallet har akademia gjennomgått en profesjonalisering og internasjonalisering, der kun fagfellevurderte, originale bidrag til kunnskapsfeltet gir uttelling for forskningsinstitusjonene og for forskeren selv. Psykologtidsskriftet ønsker å være med i denne utviklingen, men uten å miste av syne den andre ambisjonen vår: å bidra til faglig oppdatering for praktikere, som ofte har mest glede av sammenfatninger av og refleksjoner om forskningen.

I løpet av de siste to årene har redaksjonen arbeidet med å gjøre skillet mellom originalbidrag og andre typer fagartikler tydeligere. Vi har gått gjennom og endret sjangerbeskrivelser på nettsidene våre, slik at skribenter lettere kan velge den sjangeren som passer stoffet best. Vi har presisert at originale vitenskapelige bidrag skal bringe ny kunnskap til sitt felt, for eksempel gjennom analyse av egne data, eller ved at forfatteren utvikler nye hypoteser eller begreper. Kunnskapen må være etterprøvbare. Premisser, metode og funn må komme klart frem. Fagfellevurderingen bidrar til å sikre at disse kravene er oppfylt. Faglige oppdateringer i sjangre som «fra praksis» og «fagessay» fagfellevurderes ikke, men går gjerne flere runder mellom forfatterne og redaksjonen, og av og til eksterne fagkonsulenter. For å gjøre forskjellen på vitenskapelige bidrag og annen fagformidling tydeligere for leseren, presenteres sjangrene med et noe ulikt design. Vitenskapelige artikler trykkes på en rosa bakgrunnsfarge og med informasjonen «fagfellevurdert» øverst på siden.

I mange tidsskrifter handler publisering nå mer om merittering enn fagformidling. Ikke slik i Psykologtidsskriftet, som velger den brede vei inn i faglige diskusjoner. Tekster skal være evidensbaserte, hypoteseutviklende, debatterende, kritiske, og gjerne også underholdende. Selv om kun originalbidragene er meritterende for forskningsinstitusjoner og forskere, har mange ulike typer faglige bidrag verdi i

utviklingen av faget. Det er verdifullt å bringe nye resultater inn i den akademiske diskusjonen, men forskningen har liten nytteverdi hvis ingen trekker implikasjonene for praksis. Akademia, og klinikerne, trenger tekster som oversetter og vurderer kunnskap, og setter den inn i en bredere samfunnskontekst.

Psykologtidsskriftet ønsker å bygge ut broen mellom praktikerne og forskerne. Vi er i dialog med fagfeltet gjennom forfatterne, fagfellesystemet og redaksjonsrådet og ønsker at både forskere og klinikere fortsetter å engasjere seg i fagformidlingen vår.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 53, nummer 10, 2016, side 841

TEKST

Ida K. Holth, tidligere fagredaktør i Psykologtidsskriftet

Peder Kjøs, psykolog

Bjørnar Olsen, Sjefredaktør